

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 forint; félévre 3 forint 50 kr
negyedévre 1 forint 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirme-
téseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés helyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

45. szám.

Brassó, Szombat, április 17-én.

II. évfolyam 1886.

A „szász egyetem“ választásai.

III.

Végére, utolsónak hagytuk magát az egyetemet, bebizonyítandó, hogy először: az egyetem nem szász egyetem: másodsor: az egyetemi vagyon közös tulajdona a régi Királyföld összes lakóinak, s végül harmadsor: minő alaptalanok azon panaszok, hogy a jelen kormány erőszakosan fosztotta meg a szászokat jogaitól.

A tárgy sokkal fontosabb, semhogy egy hírlapi cikk keretében teljesen feldolgozható volna. Ezért tehát röviden fogunk összefoglalni mindent.

A régi Királyföld lakói 1224-ben András király által egyesítették, az úgynevezett Privilegium Andreanum által. Ennek 1-ső s 2-ik pontja napnál is világosabban beszél: „A király visszaadja nekik régi szabadságukat. De úgy, hogy az összes nép, kezdve Szászvárostól egész Boralthig, a székelyeknek a szászsebesi területen fekvő területével s a draasi kerülettel együtt egy egyetemes nép legyen (unus populus) és egy komes alá tartozzék, miután az összes többi megye, Szebenmegye kivételével teljesen feloszlattandó.”

Azt hiszem, ehhez nem kell kommentár. Napnál is fényesebb, hogy az „összes nép“ alatt magyar, szász és román együtt értendő. Itt lép fel először a „komes“ elnevezés. De arról, hogy az, mint a szászok nevezik, „szász gróf“ volna, semmit sem találunk sehol, legfeljebb a szászok pamphlettjeiben, a melyeknek hitelessége azonban sok kívánnivalót hagy hátra.

Ugyan a Privilegium Andreanum 8. §-a még kétségtelenebbé teszi ezen állításunk igazságát. Az van ugyanis ott mondva: „A fenn megnevezettek kivül adományoztuk nekik (az unus populusnak) a vallachok (oláhok), petschenegek (bessenyők) erdeit és vizeit az említett vallachokkal és petschenegekkel való közös használatra.” Már kérem szépen, mit mond ez? Szerintünk csak azt, hogy András király az egész területen egy népet, közös vagyonnal akart birni s azért az egyes nemzetiségek vagyonát is odaadta az egységes népnek, az unus populusnak, hogy élvezzék ezt közösen.

Az összes nép képezte az egyetemet. Tisztán román falvak ép úgy voltak képviselve az egyetemen, mint tisztán magyarok és szászok; mindannyian egyaránt tartoztak a komes és

későbbi „hét birák“ alá, tekintet nélkül a nemzetiségi jellegre.

Csak később, a mint a szászok módosabbakká váltak, sikerült nekik a másokat elnyomni s az egyetemen a tulsulyt maguknak biztosítani. Azt azonban soha joggal nem mondhatták, hogy „szász“ egyetem. Ép oly joggal nevezhetnék azt a románok „román“ egyetemnek. Az egyetem az unus populus összeségét jelentette kezdettől fogva napjainkig s a komes sem szász, sem román, hanem az összességnek, az egyetemennek komes-ja.

Későbbi időben a szászoknak sikerülvén a társnemzetiségeket elnyomni, az unus populus alatt önmagukat értették. Ily czímen kaptak is különféle privilegiumokat olyannyira, hogy idővel ők még tulajdonjogot is formáltak az általuk lakott földhez. Csakhogy ebbe hamar beletört a bicsakjuk. Nincs korszak, mely e jogukat elismerte volna, mert e javak a király s korona tulajdonai lévén, hazánk alap-törvényei szerint azokat elajándékozni még a királyoknak sincs joguk. Hogy ez csakugyan nem is volt soha az ő tulajdonuk, csak néhány esetet kell idéznünk. Már Ulászló többek között így ír: „A korona tulajdona Erdélyben a királyi szászok.” (Bona Coronae sunt in Transylvania Saxones Regii.)

De még világosabb erre nézve Mária Terézia egyik királyi leirata 1753-ból, melyben határozottan mondja: „A szászok által lakott föld a mi tulajdonunk s annak elidegenítése kárunkra van”, sőt később így nyilatkozik a szászoknak ezen eljárása felett: „fejezzétek ki nekik ezen vakmerőségükért rosszaságunkat.”

Áttérve már most az egyetemi vagyonra, annak alapját az unus populusnak adott királyi s fejedelmi privilegiumok képezték. Gyarapították ezt adórovatalokból, a melyeket az egyetem kivetett az összes lakosságra, nemzetiségre való tekintet nélkül, a mint most sem kérdi a kormány: magyar, szász avagy román-e valaki, hanem kivetteti az adókat egyaránt.

Ezen vagyon legnagyobb része azonban királyaink s az erdélyi fejedelmek különféle donációból eredt. De azon tény — melyet a szászok maguk sem tagadhatnak — hogy az egyetemi pénztárhoz nemcsak a szászoknak, hanem a magyaroknak és románoknak is kellett adórovatalaikkal egyenlő mértékben járulni, teljesen lehetetlenné teszi, hogy ez a

vagyon csak szász vagyon legyen. S valóban nem is az.

Menjünk végig a magyar történelem lapjain. Ott van a fogarasi dominium megvásárlása. Ez előtt az egyetemen körülbelül félmillióra menő adósságait a szászok, magyarok, székelyek és románok egyenlő arányban, közösen fizették, s midőn az egyetem a fogarasi dominium megvásárolhatása céljából hatszáz-ezer forintos hitelt vett fel, akkor ennek fedezésére a kerületekre és székekre azok viszonyaihoz képest pótdó vettetett ki, melyet ezek a központi közpénztárba tartoztak évenként befizetni. Ezt a pótdót fizette a Királyföld összes lakossága, nemcsak a szászok.

Már ezen tény is eléggé bizonyítja, hogy ez a vagyon nem lehet szász, hanem igenis kétségtelenül közös vagyon.

Az egyetem közigazgatási és bíraskodási hatáskörrel birt. Vagyonra arra való volt, hogy ennek költségeit fedezze. Idővel azonban a tulsulyra vergődött szászok lerázták magokról s reárázták az államkincstár nyakára e terhet, lassan-lassan iskolai alapokat csinálva a milliókra menő vagyonból, — persze csak szász iskolai czélokra.

Mióta az egyetem fennáll, soha teljesen független, önálló hatáskörrel nem birt s mégis csak most beszélnek ők elnyomatásról, a hatáskör korlátozásáról. Ők kétségbevonják a kormány felügyeleti jogát. Igaz, hogy hiába. — Nem érdektelen tehát tudni, hogy ez a felügyeleti jog nem mai keletű.

Az udvar mindenkor gyakorolta kormánya által a felügyeletet, sőt nem egy példa van reá, hogy az egyetem határozata ellenére az udvar reáparancsolt az univerzitásra, hogy a magyar vagy román iskoláknak mennyi segélyt adjon, ez által szankezionálva, hogy az egyetemi vagyon közös.

1770-ben elrendeltetett a komesnak, hogy terjeszsze fel az udvarhoz a számadásokat felülvizsgálatra; 1773-ban ismét fel kellett terjeszteni a számadást, sőt még a városok s kerületekét is, az udvarhoz felülvizsgálatra, — 1775-ben pedig legfelsőbb helyről utasított a kir. udvari számvevőség, hogy a szászok összes régebbi s jövő allodiális számadásait vizsgálja át s terjeszsze az udvar elé.

Ezer s ezer tény bizonyítja, hogy a váltakozó kormányok szakadatlanul szigorú fel-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

TAVASZ.

Gyermekszemét kék ibolya
Álmából kinyitja:
„Itt a tavasz, jaj, de vigan
Fütyöl a pacirta!”

A pacirta jókedvében
Napsugáron nyargal;
Lehanyatlak, újra felszáll
S fel nem hagy a dallal!

Hát te fecske, mit fecsegsz te,
Háztetőn gagyogva?
Fájlalod tán, hogy egy szebb hont
Hagytál délen oda?

Dehogy, dehogy, hiszen itt is
Virít öröm, élet;
Ni, a csintalan galambok
Mint szerelmeskednek!

A kakuk is ki-kikurjant,
Azt sem tudni, honnan.
— Kakuk, mond meg, szépen kérlek:
Még hány tavaszom van?

Nem bánom én, akár egy még,
Akár pedig egy sem,
Csakhogy el ne hervadjon a
Kedv, a dal szívemben!

A „zsunik.“

IV.

Salamon király tehát kíséretével elindult s pár hét múlva a Duna partjára ért. Szerencsétlenségére a melléje adott bolgárok nem találtak rá azon helyre, hol a víz átgázolható, vagy talán a folyam mosta mélyebbre ott a medret, elég az hozzá, Salamon nem kelhetett át a Dunán. Hosszu ideig keresgéltek, de hiába, sem az átjáróra nem akadtak, sem csónakot nem találtak.

Ezalatt sok időt vesztek, ugyanígya hogy többen azt tanácsolták, várjanak a tél beálltaig, mikor a Duna be fog fagyni s akkor majd átkelhetnek. A király ezen ajánlattal nem értett egyet, hanem megparancsolta, hogy térjenek vissza egy erdőig, ott egy hatalmas fatörzst vágjanak le s azt kivájva, csónakot készítsenek belőle az áttevezésre.

Ugy is történt. A dolog azonban nem ment oly könnyen s oly gyorsan, mint Salamon gondolta s mikor a küldöttek a kész csónakkal ismét a Duna partjára visszatértek, már ekkor a folyamon zajló jégdarabok usztak s az átkelést a gyarló járművel kockáztatni életveszélyes kísérlet lett volna. Nem maradt tehát egyéb hátra, mint várni, míg a Duna keményen befagyott. Így azután átkeltek, magukkal vive a csónakot is, melyet a tulsó parton elrejtettek, hogy visszafelé az átkelésükkor mindjárt késznek legyen.

Szegények! ők nem tudták, hogy közülök a leg több nem fogja a Dunát többé viszontláthatni...

Salamon király igen vig kedélyhangulatban volt, midőn magát a tulparton látta.

„Most már nem busulok, — mondá — mert husvétig mégis elérünk a „tompá hegy“-ig.

Amint a bolgárok meglátták, hogy ez a „tompá hegy“ a Bucsecstől nem messzire található, ők is egyhanguan oda nyilatkoztak, hogy husvétig minden esetre eljutnak odáig, habár most tél idején tovább nem is hatolhatnak, mint a Bucsecs lábáig. Ez az állítás a királyt megnyugtatta, ki a téli ut viszonytagságaival szemben csodálatos türelmet mutatott.

Oláhország mezőseit meglehetősen könnyűséggel s gyorsasággal szelték át, de midőn a csapat a kárpátok közé érkezett, az utazást félbe kellett szakítani, mert nagy havazások megakasztották utjukat.

Salamon király kíséretével a hegyek között várta be a tél elmúltát. Mily fájdalmas, mily nehéz várakozás! — Végre közelgett a sokat óhajtott tavasz.

Másnapra Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe után, melyet a bolgárok ősi hagyományai szerint tartottak meg, ismét utrakeltek s folytatták az utazást, szüntelen a Prahován kereszthet a hegylánczon fölfelé. Csak bajjal s igen lassan juthattak előre; a király pedig mindennap türelmetlenebb lön s szorongva sürgette a kíséretet gyorsabban meneteljen. A társaság a hegyek között tartott, hogy

Román lapszemle.

Nagy örömet szerzett az „Ellenzék” a „Gazetá”-nak ezzel a mondásával: el kell ismernünk, hogy a korrupció nagy. — „És ez, — így tapsol örömeiben a mi jó barátunk — ez a kulturegyletului orra alatt történik” t. i. hogy esténként tele vannak Kolozsvárt az utcák részeg emberekkel. Hát ha mi el akarnánk rontani a „Gazetá”-nak ezt a jókedvét, mutathatnánk csak egyetlen egy számából a bukarésti „Telegraful”-nak annyi szépet, hogy elég volna egy egész hónapra.

De hát lássunk is valamit onnan a szomszéd-ból! Omor gyilkosság. Nenorocire: szerencsétlenség. Cadavru: hulla. Furt descoperit: felfedezett tolvajlás. Foc: tűz. Mörte cruda: kegyetlen halál. Ars de vii: élve eléve. Incendiu: égés. Inpuscal: meglöve. Ars: eléve. Omorit: meggyilkolva. S ez mind egy szám újdonságában van szépen elbeszélve az örömeik városából és környékéről. Azonban ezekhez nincs semmi köze a mi jó barátunknak; talán elég az tőle, ha ellenünk mocskolódik, csak nem kívánhatjuk tőle, hogy egy szomszédország korrupciójával is busítsa olvasóit. Elég, ha James Tucker angol csavargó utelírását ismerteti a „Pester Lloyd”-nak. — Elég ha szomorú szívvel jelenti, hogy: „Rohamos léptekkel futunk a teljes bukás felé. Az állam szekere azokat hajtja, ma a bakról az örvény felé, kikben nincsen könyörület. (Fara nică a milă). Ilyen czifrákat még ő sem gondolt régóta ki.

Hogy az adók mindenütt növekedtek 25 év óta még Romániában is, még a történelmi Szászföldön is, ezt tudjuk; nem kell ehhez tudós kimutatás; de hogy az állam szekere azokat hajtja, már t. i. a Tisza-minisztérium könyörület nélkül hajtja azt a szekert az örvény lejtőjén, ez egy kicsit igen poétás mondás. Talán van azoknak a hajtóknak is ebben a hazában annyi félteni valójuk, mint a mi barátunknak! Ne cifrázza hát ilyen rettenetesen, mert még nevetségesebbé teszi magát. Sok bizony az adó ebben a hazában is, de kérjük szépen a mi barátunkat, vegye figyelembe, hogy a független Romániában is e f. év június 1-én életbe fog lépni a gyufa-adó; melyből a román pénzügyminiszter 9 hónap alatt egy millió frank jövedelmet vár.

Emlékezzék vissza azokra a pompás Tutungeriakra (dohány boltok), melyekben azt a híres török dohányt árulták Romániában minden kis és nagy városban. Mindenik utcájában 5—6 tutunzséria, szebbnél jobb török dohány s hozzá milyen csibukok még a vén bojárnok szájában is! Ma már a trecut. Akkor még nem hívták független Romániának s ezt a hazát elnyomott Romániának. Akkor még Munténia volt az ő szerény neve s milyen élet volt ott még akkor! Négy vasas kerekért ígérték Bukarestben a Csizmezsiu mellett Ökrös Bálint magyar kovácsnak akkora darab földet, hogy ha odaadta volna érte azt a négy vasas kereket, még a maradéka is dús gazdag lett volna belőle. Igen, de a török vazallamból független Románia lett s a szabadságot a világon mindenütt meg kell ám fizetni, mert drága kincs az egyesnek és országnak.

Bretianoról is hányszor írják, hogy örvény felé vezetői Romániát! Miért? Mert pénzt és ismét pénzt kér az országtól a szabadság fenntartására az ország előmozdítására. Így van ez nálunk és így a föld minden országában s még az is úgy van, hogy az ellenzék sehol sem hagyja szó nélkül, ha a miniszterek pénzt kérnek. Miért tenne kivételt a mi jó barátunk. Mi a világért sem mondjuk, mint a „Telegrafulu” mondja a L'Independence Roumainról, hogy ő ezért bolondok házába való. Nálunk még nem küldi más bolondok házába a kollégáját, csak a „Gazeta” az „Ellenzék”, mikor nagyon rálép a tyukszemére.

Apropo! Hát a „Tribuna” mit vétett, hogy olyan rég hallgatunk felőle? Szerencsésen beköszöntött, kíváncsán e lapok olvasóinak jövőre is isteni türelmet. Most azonban olyant mondunk felőle, hogy még a t. olvasó sem lesz hajlandó egyszerre elhinni. Hiába! szokni kell az eféléhez. Elő kell készíteni az olvasót, mint a hű feleséget kedves férje véletlen halálára.

De hát halljuk már! Aggódva irom le, mert vajjon elhiszik-e? Hát még kimondani: A „Tribuna” sokat, sokat szelidült! Uramfia, ki hitte volna, hogy még ezt is megérjük! Se procopsese.

Czenkalji.

Küküllőmegyék rovata.

Nyilvános köszönet a segesvári ev. ref. templom és paplak javára befolyt adományokért.
(1-ső közlemény.)

A segesvári ev. ref. templom és paplak költségei javára a következő adományok folytak be, hozzáamint az egyházközség pénztárnokához: Dr. Issekutz Viktor ügyvéd ur Erzsébetvárosról 5 ft. A 325. sz. Iskola Alapítvány Kolozsvár Központi Egyetemi Könyvtára, melynek elnöke Dr. József József.

gyűjtőiven: Gróf Haller János ur ő méltósága Hévizről 2 ft, Gr. Haller Jánosné ő nagysága 2 ft, a hévízi ev. ref. egyház 1 ft. — A 96. sz. gyűjtőiven: Dr. Felméri Lajos egyetemi tanár ur Kolozsvár 1 ft. — A 203. sz. gyűjtőiven: Pogány György hunyadmegyei főispán ur ő méltósága Déváról 2 ft, Kenderesi Farkas 50 kr, Batia Ignác 50 kr, Buda Imre 25 kr, dr. Nagy 25 kr, Vadas Lajos 25 kr, Karkantiu Gyula 50 kr, dr. Szalai 1 ft, Téglás Gábor 50 kr, László Ignác 1 ft, Starnai Béla 50 kr, Buda Károly 30 kr. — A 638. sz. gyűjtőiven paloczi Horváth Dezső Ungvárról 1 ft. — Az 501. sz. gyűjtőiven: Br. Radák Adámné ő nagysága Mikeszszászáról 20 ft, br. Radák Klára ő nagysága 10 ft, br. Radák Ádám ur ő nagysága 20 ft. — A 7. sz. Szilágyi Márton ur nevére czimzett gyűjtőiven: Johan Héning 50 kr, Johan Klein 50 kr, Vainerich Dániel 50 kr, Georg Martini 50 kr, Gajzágó Gyula 50 kr, dr. Zakariás Sándor 40 kr, Nemencz János körjegyző Eczelről 50 kr, Gartmen János 40 kr, Miklós István 1 ft, Konst Vilmos körjegyző Baráthelyről 50 kr, Ádám András 20 kr, Weiss Adolf 50 kr, Rampell János 20 kr, Botlár Antal 50 kr, Botár Emilia 50 kr, Reiss Fülöp 20 kr, Orendi János Nemesről 50 kr, Michael Schenk Sz. Almádról 50 kr, Szász Miklós 20 kr, Lupini József rionfalvi jegyző 20 kr, Roth Rudolf 20 kr, Konst Frigyes 30 kr, Plugár Károly 30 kr, Caspári János 40 kr, Reich Mihály 20 kr, Paxi József Bürkösről 50 kr, Fleischer Albert Berethalomról 50 kr, Tellmann György 20 kr, Arzt György 20 kr, Barbariu Márton válthidi jegyző 50 kr, Licherie Miklós 50 kr, Meern János 20 kr, Klöss János 20 kr, Enger György 10 kr, Wonerth József szászujfalusi körjegyző 50 kr, Wagner János 30 kr, Stock Ede 40 kr, Band Vincze 20 kr, Moldován Mihály Dánosról 50 kr. Összesen 85 ft 05 kr.

Midőn az itt kimutatott adományok átvételét ezennel nyilvánosan nyugtatványozni szerencsém van, igen kedves kötelességemnek ismerem, a nemeslelkű adakozóknak, becses adományaikért, az egyházközség nevében meleg köszönetet mondani s azon édes reményemnek adni kifejezést, miszerint a fönnebb megjelölt czélra kibocsátott gyűjtőívek többi birtokosai is, tekintettel arra, hogy adományaik által nem csak egy szigorúan felekezeti czélt szolgálnak, hanem egy magasabb rendű társadalmi s hazafias kérdés megoldását is segítik elő, sietni fognak e czélra szánt kegyes adományaikat mihamarább beküldeni.

Kiváló tisztelettel

Segesvárt, 1886., április 12-én

Szilágyi Márton,
egyházközségi pénztárnok.

Szebenmegye rovata.

Nagy-Szeben, 1886. apr. 14.

— Közigazgatási bizottság. —

Szebenmegye közigazgatási bizottsága — miután dr. Brennerberg Mór főispán ur ő méltósága még folytonosan ágyban fekvő beteg — Talmann Gusztáv alispán ur elnökle alatt e hó 12-én tartotta meg havi rendes ülését.

Először is elnöklő alispán márczius havi körülményes jelentése olvastatott fel, mely a Szászsebesi. Szeredahelyi, Pajánai, Szelistyei és N.-Szebeni sorozó járasok és városokban végbement ujjoncz-állítások jó sikerrel történt eredményét tárgyalja. Továbbá ezen alispáni jelentés felemlíti azt is, miszerint: a mult, márczius havi k. i. bizottsági ülés határozata folytán az utépítési szabályzat értelmé szerint 14 utkaparó nevezetett ki, és ezek részére valamint a még felveendő munkások számára az utépítési szerszámok és szerelvények is már be lettek szerezve. Végre a közlekedés uti hidak és mellékutak kiépítése és mibenléte, valamint a megyében előfordult két tűz-esetről szóló jelentés után a kir. adófelügyelő jelentése olvastatott fel.

Ezen adófelügyelői jelentés azonban a mult évi ilyen időben adófizetésekkel szemben, oly nagy mérvű hátralékot mutat, miszerint a bizottság, *ugy a városi hivatalok, mint a szolgabírák és községekre a törvényben előírt felelősséget és az ebből kifolyó eljárások foganatba vételét kénytelen volt kimondani.*

Mindezek után még több rendbeli kérvények fellet hozatván határozat, az ülés föloszlott.

Helyi és vidéki hírek.

† Dr. Brennerberg Mór Szebenmegye érdekekben dús főispánja, mint ma d. e. 10 órakor, lapunk zártakor nekünk sürgönyzik, tegnap este fél 10 órakor meghalt. A fájdalom érzete hatja át keblünket e sorok írásakor s bizonyára mély fájdalommal vesznek a gyász-esetről tudomást lapunk t. olvasói is, — mert az elhalt csakugyan az a férfiú volt, ki az általános tiszteletet és szeretet megérdemelte.

Temetés. Schobeln Károly nyug. huszáralezredest tegnap d. u. 3 órakor helyezték nagy pompával örök nyugalomra. Már két órakor el volt zárva a klastrom-utca a kocsik közlekedéstől, a kíváncsi tömeg csak úgy hemzsegett. Három órakor megjelentek a gyászháznál városunknak csaknem összes notabilitásai és egy zászlóalj katonaság az őrnagy vezénylete alatt. A klastrom-utczában jártak sem lehetett, hogy

óriási közönség gyűlt egybe. — A gyászszertartást Nussbächer lelkész végezte, ki megható gyászbeszédet tartott. A menet megindulván, oly impozáns sort képezett, minőt Brassóban régen láttunk. — A halottas kocsik már a temető kapuja előtt állott s még a klastrom kapun belől is sok közönség volt, pedig a katonaság már el volt helyezve. — Miután a lelkész elmondta imáját a sírnál s a katonaság a szokásos tisztelgéseket megadta, a göröngyök aláhullottak s örökre eltakarták az elhunytat előlünk. — Áldás emlékére, béke hamvaira. A temetés után a klastromkapu előtti téren a tábornok előtt defilírozott a katonaság.

Udvari hírek. A király és királyné Mária Valéria főhercegnővel, valamint a trónörökös pár f. hó 28-án több heti tartózkodásra Budapestre érkeznek. Velük jön Budapestre az egész udvartartás. A királyi pár május 5-én a királyi várakban udvari bált ad.

Vasút. A magy. kir. államvasutak holnap életbe lépendő menetrende szerint a vonatok Aradról Brassóig, tehát Budapestről Aradon át Brassóba közvetlen csatlakozással bírván, azon megjegyzéssel tudatjuk ezt a t. közönséggel, hogy jelenleg a közvetlen csatlakozás következtében Brassóról Budapestre s Bécsbe és vissza való utazásra körutazási jegyek melegen ajánlhatók, melyek a helybeli városi menetjegyirodában kaphatók.

Uj lap. Gyulafehérvárott Policzer Ádám uj hetilapot indít meg legközelebb. Czime lesz: „Gyulafehérvár és vidéke. Szerkesztője még ismeretlen.

Örökösök kerestetnek. A nagy-szebeni kir. törvényszék, mint hagyatéki bíróság fölszólítja mindazokat, a kik a Nagy-Szebenben 1829. november 30-án végrendelet nélkül elhalt bundenhalli Leibinger Károly lovag, nyug. csász. kir. vezérőrnagy, valamint szintén Nagy-Szebenben 1885. máj. 13-án végrendelet nélkül elhalt Anstel Anna, néh. Györgyi Imre lovassági százados özvegye hagyatéka iránti örökös tulajdonosai vagy hitelezői minőségben érdekelteknek vélik magukat, hogy e hirdetmény közzététele után számított egy év alatt jelentsék be igényeiket.

Halálozás. Gyászjelentést vettünk Gyula Fehérvárról. Móricz Gyula középiskolai tanár, a ki városunk közönségének is igen jó emlékezetében van, ki mint paedagogus és ember egyaránt érdemelte ki mindenki szeretetét, f. hó 14-én, éjjel fél tizenkét órakor, élete 39 évében meghalt. Az elhunyt a gyulafehérvári gimnázium igen tevékeny tagot vesztett. Áldás és béke poraira!

Nagy tűzvész pusztított szombatn éjjel Bonczida községben. A magyar-utczában mintegy tizenhat ház az összes melléképületekkel lett a tűzvész áldozatává. A tűz vigyázatlanságból származott s a hirtelen jött szél által korbácsoltatva gyorsan terjedt szél. A kár mintegy 20 ezer forintba megy.

Gyilkossági merénylet egy államügyész ellen. Köslinben Sandmayer államügyészre, mig hivatalában dolgozott, rálöttek. Ez esetet a Köslinben néhány nap előtt — egy csalási pör érdekében — történt elfogatásokkal hozzák kapcsolatba. Az elfogottak közt van több városi képviselő is.

Belgiumi áldozatok. A hennegauai csapatparancsnok följegyzése szerint a belga királyi katonák vesztesége a munkászavargások elfojtása alkalmából a következő volt: Halottakban 1 altiszt és 7 közkatona; sebesültekben 1 hadnagy, 7 altiszt és káplár s 26 közkatona. Legnagyobb veszteségeket szenvedett a 7-ik dzsidas-ezred és a csendőrség. A katonák 117 fölkelőt temettek el, de a polgárőrök állítólag még többet. Az elhelyezett sebesültek száma 257. A halottak közt volt egy asszony és három gyermek is.

Hetvenhat ember halála. A Taganoa ujseelandi partigőzös Kalkauras környékén megfeneklett. Hetvenhat utas a hullámok közt lelte halálát s csak 10 embert sikerült megmenteni.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszéknél 1886. április 17-én tartandó nyilvános polgári ülésben előadatik: Rafina J. Krisán szül. Meszuak Rovim (Ervin) Ursz alperes ellen tulajdonjog elismerése és kártérítés iránti pere

Ingatlan bírói árverése. Brassóban a telekkönyvi hatóságnak 1886. április 27-én délelőtti 9 órakor Montaldo Józsefnek beltelte 7150 ft kikialtási ár mellett el fog árvereztetni; az árverést bírósági kiküldött Nemes Péter kir. közjegyző fogantositja.

Brassói piaci jelentés.

Április 16-ikáról.

— Zikelli Henrik jelentése. —

Buza legszebb 6 ft 50 kr, közepes 6 ft 40 kr; rozs legsz. 3 ft 80 kr, köz. 3 ft 50 kr; árpa (vető) 2 ft 60 kr, takarmány 2 ft 20 kr; kukorica 3 ft 70 kr, romániai 3 ft 70 kr; zab 2 ft 20 kr; fekete borsó 4 ft 80 kr; bab 3 ft 80 kr; lencse 8 ft, vető 6 ft; kendermag 4 ft; aszalt szilva 6 ft.

Baromfi igen kevés hozatott; az árak változatlanok.

Marhahus 36 kr; borjúhus 30—36 kr; sertésus 36—38 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Pentru Școala — Szerényi József Napoca.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 250./1886. — épít. hiv.

Hirdetmény.

A nagyméltósági m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium az 1886. évi április hó 5-én kelt 15435. számú rendeletével a fogaras—segesvári hadászati úton, Fogarason lévő 2. és 3. számú ugynevezett galaczi Olt-hid mellett fekvő hidak helyreállítását 2025 frt 77 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkákat fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi április hó 28-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fennebbi munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Fogaras, 1886. április 7-én.

Sompek.
kir. főmérnök.

(148) 3—3

Szám 1941./1885. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinkir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Cocca Vaszil* végrehajtónak boholezi *Josanta Vaszil* végrehajtást szenvedő elleni 85 frt tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a nagysinkir. járásbíró területén lévő és a boholezi községben fekvő, a boholezi 327-ik számú tljkjvben A+1—49. rendszám alatt felvett ingatlanokra az árverést 468 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi május hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor *Boholezi* község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis összesen 46 frt 80 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki küldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1885. december 20-án.
A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Kauffman,
kir. járásbíró.

Szám 1942./1885. tlkvi.

(152) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinkir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Cocca Vaszil* végrehajtónak, boholezi *Popp Juon* végrehajtást szenvedett elleni 100 frt. tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a nagysinkir. járásbíró területén lévő s a boholezi községben fekvő, a boholezi 304-ik sz. telekjegyzőkönyben A+1—8, 10, 11, 13—19, 21. és 22. rendszám alatt felvett ingatlanokra az árverést 406 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi május hó 19-ik napján délelőtti 9 órakor *Boholezi* község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki küldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1885. december 20-án.
A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Kauffman,
kir. járásbíró.

(153)

Táncziskola.

Van szerencsém a n. é. közönségnek május 1-én kezdődő táncztanfolyamot gyermekek részére b. figyelmébe ajánlani. Az eddigi szerzett tapasztalatok után bizvást remélhetem a n. é. közönség nagy-rabecsült jóindulatú pártfogását.

Egy tanfolyam 8 frt. Beiratkozások: d. e. 10 órától d. u. 2 óráig a táncziskola helyiségében, Közép-várutca 239. szám.

Szíves pártfogásért esedezik

mély tisztelettel

Fiedler Ferencz,

táncztanító.

(151) 3—3

Hirdetmény.

Brassói kereskedő Weisz Adolf csődtömegéhez tartozó árutár és felszereléseinek eladása a hitelező választmány által elhatározatván, felhívom a venni szándékozókat, hogy az árutár és felszerelése tekintetében, — melyek összesen 8947 frt 72 kr-ra vannak becsülve, — az egészre vonatkozó zárt ajánlataikat a vételárképpen ajánlt összeg 10%-nyi bánatpénzével ellátva, hozzám alólirotthoz folyó hó 30-ika déli 12 óráig adják be.

Az ajánlatok folyó április hó 30-án délutáni 3 órakor Mayer József ügyvéd és hitelező választmányi elnök ur ügyvédi irodájában fognak nyilvánosan felbontatni és a választmány fenntartja jogát az ajánlatok el- vagy el nem fogadása iránt határozni, ezen határozat azonban az ajánlatok felbontásától számított 3 nap alatt meghozandó.

Sem a hitelezők, sem a hitelező választmány az eladandó ingók értéke iránt felelősséget nem vállalnak.

A csődeltár alólirottnál betekinthező.

Brassó, 1886. április hó 13-án.

Dr. Weiss Ignác,
tömeggondnok.

(157) 1—3.

Kölcsön

6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, u. m.: háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok, stb. kaphat közbenjöttöm útján egy fővárosi hitelszövetkezettől 100 frt-tól 1000 frtig 50 hó alatt postautalvány útján visszafizetendő 6 százalékos személy-hitelkölcsönt. Minden 100 frt kölcsönösszeg havi 2 frt betéttel törleszthető. (127) 2 10

5%-os bank-kölcsön

közvetített földbirtokra 400 frttól kezdve egy millióig, 17 évre 5%, 25 évre 1 1/2% töketörlesztéssel. Községi kölcsön 40 évre 1 1/2% töketörlesztéssel. Jó anyagból épített városi bérházakra 25 évre 2 1/2% töketörlesztéssel. Házkölcsönél az előírt becslési költség előre leteendő.

Földbirtoknál a kataszteri birtokivben kitüntetett évi tisztajövedelem 12-szeres összege kölcsönkép adatik. — Nagyobb töketörlesztés bármikor teljesíthető.

Ügynökök tisztességes provízió mellett működésre felkérhetnek.

Levelekre csak 30 kr. levélbélyegben leendő beküldése mellett adatik válasz.

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája,

Budapest, VII. csömöri-út 37. sz. I. em.

Központi Egyetemi Könyvtár

8000 forintot

szándékozik a brassói csizmadia-ipartársulat beteg- és önszegélyző egylete jelzalogra — ha kellő biztosíték-képes — 6% mellett kiadni.

Bővebb megtudható Kórodi Mihály társulati elnöknel, — Brassó, színház-utca 315. házszám alatt.

(137) 3—3

nagy törzsűek, gyökérfejen nemesítettek s valódi gyökerűek, diszfák s diszbokrok a legkitünőbb minőségekben s nagy választékban kaphatók

Kypta Ágost

(131) 3—3

üzleti kertészetében, Brassóban.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főter

ajánlják dusan ellátott bel- és külföldi gypju-, selyem-, bársony divatruhakelmék, mosó creton és Toillek, szalmakalap, valamint minden hozzátartozó diszek, továbbá nap- és esőernyő raktárakat

a tavaszi és nyári évadra.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillók készítésére pontos kiszolgálást és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Az

„EQUITABLE"

életbiztosító társaság New-Yorkban.

Alapított 1859-ben.

Biztosítási tőke 1884. decz. 31-én 788.993,384 frt.

A társaság vagyona " " " 148.312,910 "

Nyeremény tartalék " " " 26.733,223 "

Az 1884. évben kötött új biztosítások

összege 216.436,495 "

Az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

Minden kötvény három év múlva megtámadhatatlanná válik.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, Andrassy-út 12.

(88) 10—10

Huzás április hó 24-én!

Kincsem 1 sorsjegy 11 sorsjegy 10 csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Ez a hirdetés a Magyar Lovar-Egylet sorsjegy-irodájának tulajdonsága.

Brassó, Alföldi könyvtárája

Sorsjegyek kaph. a „Brassó” kiadóhivatalában.